

تشخیص زود هنگام آسیب شنوایی نوزادان بستری در بخش مراقبت‌های ویژه با استفاده از آزمون گسیل‌های صوتی گوش

آرش بیات^{1*}، دکتر غلامعلی فتاحی بیات²، دکتر مسعود دهدشتیان³، گلاره کاویانی⁴، مسعود اسدی⁵، دکتر سید عبدالحسین معصومی⁶

1- مربی، گروه شنوایی شناسی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اهواز

2- استادیار، فوق تخصص نوزادان، گروه اطفال، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اراک

3- استادیار، فوق تخصص نوزادان، گروه اطفال، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اهواز

4- کارشناس شنوایی شناسی، بیمارستان طالقانی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

5- کارشناس شنوایی شناسی

6- استادیار، گروه گوش و حلق و بینی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اهواز

تاریخ دریافت ۸۵/۹/۲۲، تاریخ پذیرش ۸۶/۳/۱۶

چکیده

مقدمه: امروزه به خوبی مشخص شده است که سیستم شنوایی برای رشد گفتار و زبان، ارتباط و یادگیری ضروری می‌باشد. آزمون گسیل‌های صوتی گوش (OAE) یک روش مفید و حساس در ارزیابی افراد با آسیب شنوایی می‌باشد. مطالعات مختلف نشان داده‌اند کودکانی که در بخش مراقبت‌های ویژه بستری می‌باشند، حدود 20-10 برابر بیشتر از موارد سالم در معرض خطر کم شنوایی قرار دارند. هدف از مطالعه حاضر، ارزیابی شنوایی نوزادان در معرض خطر کم شنوایی از طریق آزمون OAE بود.

روش کار: طی یک مطالعه مقطعی - تحلیلی، 148 نوزاد در معرض خطر کم شنوایی مراجعه کننده به بیمارستان طالقانی اراک و ابوذر اهواز مورد ارزیابی قرار گرفتند. این نوزادان به شیوه نمونه‌گیری غیر احتمالی آسان انتخاب گردیده بودند. نتیجه معاینه اتوسکوپی کلیه نوزادان طبیعی بود. آزمون گسیل‌های صوتی گوش به دو شیوه گذرا (TEOAE) و اعوجاجی (DPOAE) در دو گوش نوزادان انجام پذیرفت. در صورتی که نتایج آزمون گسیل‌های صوتی گوش طبیعی نبود، این آزمون‌ها مجدداً در یک ماه بعد تکرار می‌گردید. اگر در این مرحله نیز پاسخ نوزاد در محدوده طبیعی قرار نداشت، جهت انجام ارزیابی‌های تکمیلی تر ارجاع می‌گردید. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آزمون‌های آماری کولموگروف اسمیرنوف و تی صورت پذیرفت.

نتایج: تعداد 41 و 28 نوزاد در نخستین مرحله ارزیابی‌ها نتوانستند به ترتیب در آزمون‌های TEOAE و DPOAE نتایج طبیعی کسب کنند. همچنین نتایج آزمون‌های TEOAE و DPOAE در دومین مرحله ارزیابی به ترتیب در 23 و 16 نفر غیر طبیعی بود که از این بین وجود افت شنوایی در نزد 11 بیمار تایید گردید. در 5 مورد از موارد تایید شده، عامل ایجاد کننده کم شنوایی به دلیل مصرف آمینوگلیکوزیدها بود.

نتیجه گیری: غربال‌گری شنوایی نوزادان در معرض خطر کم شنوایی یک رویکرد بالینی مفید در ردیابی آسیب شنوایی می‌باشد. همچنین با توجه به شیوع بالای کم شنوایی در جمعیت نوزادان مورد مطالعه (7/43 درصد)، پیش‌گیری از عوارض این مشکل در این نوزادان اکیدا توصیه می‌گردد.

واژگان کلیدی: گسیل‌های صوتی گوش، بخش مراقبت‌های ویژه نوزادان، آسیب شنوایی، نوزادان

* نویسنده مسئول: اهواز، صندوق پستی 61555-1198

E-mail: arashbiyat2004@yahoo.com